

Kvindens kommunale Valgret, vil jeg ogsaa arbejde for hendes politiske Valgret.

Dige (R.): Ja. — Sørensen (S.): Ja.

Aarhus Amts 2. Kr. (Aarhus Nordre):
Sabroe (S.): Vil selvfølgelig arbejde paa Kvindens politiske Valgret.

P. Jensen (H.): Har intet imod Kvindernes politiske Valgret, forudsat Kvinderne selv vil have den, men kunde tænke mig en Afstemning blandt Kvinderne om Sagen.

Aarhus Amts 3. Kr. (Aarhus Søndre):
Samuelsen (S.): Selvfølgelig skal Kvinderne have politisk Valgret.

M. Johansen (H.): Ja, absolut.

Nielsen-Jexen (V.): Mener, at alle Valgkandidater i Landet er enige om, at Kvinderne bør have Valgret.

Larsen-Ledet (R.): Ønsker ingen Forfatning uden Kvindens politiske Valgret. Halvparten af Befolkningen, der hidtil har været umyndig, politisk set, bør rykke op til at blive fuldmyndige.

Skanderborg Amts 1. Kr. (Horsens):
H. Nielsen (S.): Ja, saa meget mere som Spørgsmaalet staar paa vort Partis Program.

Hoffmeyer (H.): Vil gerne arbejde for Sagens Fremme.

Thisted Amts 1. Kr. (Frøstrup): I. P. Nørhøve (V.): Vil selvfølgelig arbejde for Kvindens Valgret, men det beror jo paa, hvorledes det gaar med Forfatningsforslaget, om Sagen bliver gennemført i Aar.

J. Jensen (H.): Vil stemme for Kvindens Valgret, men intet love med Hensyn til, om den bliver gennemført i Aar eller ad Aare.

Københavns 10. Kr.: Gustav Bang (S.): Jeg har stemt for Regeringens Grundlovsforslag, der indeholder Kvindens Valgret.

O. Bøck (H.): Vil følge mit Parti i denne Sag, men ikke udtale min personlige Mening om den.

(Fortsættes).

„Naar den danske Kvinde selv vil — —“

I »Kvindernes Fødselsdagsbog« udtaler Højskoleforstander Arne Møller: »Kvindens politiske Valgret i Danmark er en Virkelighed, naar den danske Kvinde selv virkelig vil«.

At det Øjeblik er kommet, hvor den danske Kvinde »selv virkelig vil«, bliver med hver Dag mere tydeligt. Paa Valgdagen den 20. Maj saa vi et Bevis herpaa i en Interpellation til Kandidaterne i København og paa Frederiksberg fra en Række kvindelige Arbejderforeninger, hvis Medlemmer ad praktisk Erfarings Vej er kommet til den Overbevisning, at de er alt for ulige stillede i Kampen for Brødet, saa længe de mangler Indflydelse paa Lovgivningen.

Vi, der i Aarevis har søgt at bane Vej for denne Anskuelse, hilser denne Interpellation fra arbejdende Kvinder med dyb og oprigtig Glæde.

Den slutter med følgende Spørgsmaal:

Vil de ærede Kandidater, om de bliver valgte, virke og stemme for en Forfatningsforandring, der gaar ud paa at slette saavel Køns- som Klasseprivilegier?

Socialdemokratisk Kvindeforening.

De kvindelige Tobaksarbejdere.

Sølvpolerersernes Fagforening.

De kvindelige Væveriarbejdere.

Dame-Konfektionssyverskernes Fagforening.

De kvindelige Herreskrædres Fagforening.

De kvindelige Bogbindere.

Li Po Ton, »Hun koster 300 Dollars.« Efter en grundig Undersøgelse af hendes Person, fandt Wah Lee, at det var en god Handel; han betalte Summen, tog den lille Pige ved Haanden og førte hende gennem Gader og Stræder til de naaede en lille skummel, faldefærdig Bygning. Her aabnede han en Dør, skød hende indenfor og laasede efter hende. I det uhyggelige Værelse, hun nu befandt sig i, fik hun Øje paa fem andre Kvinder, der alle var Kineserinder. De kom hende straks i Møde, klappede hendes Haar, strøg hendes Kind og saa bedrøvet deltagende paa hende. Nogle var unge Piger i samme Alder som hun selv; men en af dem var lidt ældre og mindede om hendes egen Moder. Li Po stirrede paa sine Omgivelser og opdagede, at der var

brede faste Sengesteder langs den ene Væg — tre og tre over hinanden fra Gulv til Loft, ialt seks Sengepladser til de seks Kvinder. Gulvets Længde mellem Sengene og den modsatte Væg var omtrent tre Fod, og af Møbler var kun seks blaamalede Stole. Et eneste lille Vindue, forsynet med Jernstænger som i et Fængsel, sad saa højt, at man næppe kunde se ud paa Gaden. Men der var heller intet, der fristede hertil, thi det vendte ud til en mørk Gyde, og de enkelte Kinesere, som af og til gik forbi, stirrede næsvist ind paa dem. —

Som Svar paa hendes nye Veninders Spørgsmaal fortalte lille Li Po alt om sin Rejse, beskrev sit Hjem og sit tidligere Liv og endte med det Spørgsmaal, som hele Tiden havde brændt i hendes Sjæl:

»Hvorfor er vi her? Hvad betyder det hele?« Kvinderne saa tøvende paa hinanden. I det samme kom Wah Lee med deres Aftensmand, kogt Kaal og Ris. — Li Po var sulten og spiste af Hjertens Lyst. Da det var gjort, befalede hendes nye Herre hende at krybe op i den øverste Seng. Snart sov hun den uskyldiges sunde, dybe Søvn, og hvad der end kan være hændet den Nat i det lille Værelse — hun vidste intet derom.

Efter Frokost den næste Dag laasede deres Herre som sædvanlig Døren og gik. Der sad de saa og havde ikke andet at bestille end at passiare. Og lidt efter lidt — saa skaansomt som muligt — lod Kvinderne den lille nyankomne ane den Skæbne, der ventede hende.